

Τα Είδη του ἄν στην Αρχαία Ελληνική Γλώσσα

- 1. Το Υποθετικό ἄν/ἐάν:** συνοδεύεται πάντοτε από Υποτακτική Έγκλιση. Σημαίνει ό,τι ακριβώς σημαίνει το αν/εάν στα Νέα Ελληνικά.
Π.χ. ἐάν ᾗς φιλομαθής, ἔσει πολυμαθής.
Μετάφραση: Αν είσαι φιλομαθής, θα γίνεις πολυμαθής.(Δηλαδή, αν αγαπάς να μαθαίνεις, θα αποκτήσεις πολλές γνώσεις.)
- 2. Το δυνητικό ἄν:** Σε αυτή την περίπτωση, έχουμε δύο περιπτώσεις:
 - α)** Όταν το ἄν συνοδεύεται από Οριστική Παρελθοντικού Χρόνου(δηλαδή Παρατατικού, Αορίστου, Υπερσυντελικού), δηλώνει κάτι που ήταν δυνατό να γίνει στο παρελθόν, αλλά δεν έγινε.
Π.χ. εἰ Περικλῆς οὐκ ἔτεθνήκει, ἐνίκων ἄν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους.
Μετάφραση: Αν ο Περικλής δεν είχε πεθάνει, οι Αθηναῖοι θα νικούσαν τους Λακεδαιμονίους.
 - β)** Αντίθετα, όταν το ἄν συνοδεύεται από Ευκτική, τότε δηλώνει κάτι που είναι ή δεν είναι δυνατό να συμβεί στο παρόν ή στο μέλλον.
Π.χ. Οὐκ ἄν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.
Μετάφραση: Δεν μπορείς να λάβεις (ούτε τώρα ούτε στο μέλλον) από αυτόν που δεν έχει.
- 3. Το Αοριστολογικό ἄν:** συνοδεύεται, όπως και το Υποθετικό ἄν, πάντοτε από Υποτακτική Έγκλιση και μεταφράζεται με το τυχόν ή -δήποτε. Λέγεται Αοριστολογικό, διότι το Υποκείμενο που συνοδεύει δεν είναι ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ή πράγμα. Δηλαδή, ο συγγραφέας εκφράζεται γενικά και αόριστα, χωρίς να κατονομάζει συγκεκριμένο πρόσωπο ή πράγμα.
Π.χ. Ὅς ἄν τολμήσῃ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τούτων πατέρας ἢ μητέρας τύπτειν, θανάτῳ ζημιούσθω.
Μετάφραση: Όποιος τυχόν(Οποιοσδήποτε) τολμήσει να δείρει τον πατέρα ή την μητέρα του ή τους παππούδες ή τις γιαγιάδες του, να τιμωρείται με θάνατο.